

ρίοδον παρέρχεται και δὲν καταλείπει εἰς τὸν ὀργανισμόν βλαβεράς συνεπειάς.

Ζ'. Οἱ ὄφεις, οἱ σκορπιοί, αἱ ἀράχαι καὶ τὰ ἄλλα δηλητηριώδη ζῶα ἐξ ὧν βροίθει ἡ χώρα. Φοβεροὶ ἐχθροὶ εἶνε καὶ οἱ ἐρυθροὶ μύρμηκες, τῶν ὁποίων αἱ νυκτεριναὶ ἐπιδρομαὶ συχνάκις ἀποδιώκουσι τοὺς ἐν ταῖς σκηναῖς ἢ ἐν ταῖς καλύβαις κοιμωμένους.

X.

ΟΙ ΟΦΘΑΛΜΟΙ

ὡς γνώρισμα τοῦ χαρακτήρος.

Οἱ ὀφθαλμοὶ θεωροῦνται ἐν γένει ὡς τὸ ἐκφραστικώτερον χαρακτηριστικὸν τῆς φυσιολογίας· πρῶτον μὲν διότι εἶναι δύο καὶ ἡ ἐξ αὐτῶν σύγχρονος ἐντύπωσις ἔχει διπλῆν ἔντασιν, δεύτερον δὲ διότι ζωογονοῦνται ὑπὸ δύο κινήσεων, κινήσεως τῶν βλεφάρων, καὶ τοῦ βολβοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ· δυνάμεθα μάλιστα νὰ προσθῆσωμεν καὶ τρίτον εἶδος κινήσεως, τὴν συστολὴν καὶ διαστολὴν τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ μεταβάλλουσαν τὰ μέγιστα τὴν ἔκφρασιν τοῦ βλέμματος.

Ἡ θέσις τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀπόστασις αὐτῶν ποικίλλουσι πολὺ κατὰ κανόνα ἢ μεταξὺ τῶν δύο ὀφθαλμῶν ἀπόστασις, ἀπὸ τοῦ κανθοῦ ἑκατέρου τῶν ὀφθαλμῶν μέχρι τοῦ δεξιῦ ἢ ἀριστεροῦ τῆς ρινός, πρέπει νὰ ἦναι ἴση πρὸς τὸ μῆκος τοῦ ὀφθαλμοῦ. Ἄλλ' ἡ ἀναλογία αὕτη ἀπαντᾷ σπανιώτατα.

Ἡ προσέγγισις παρατηρεῖται συχνότερον ἐπὶ τῶν ἐπιμήκων προσώπων, ἢ δ' ἀπομάκρυνσις ἐπὶ τῶν εὐρέων. Οἱ ἐγγὺς ὄντες ὀφθαλμοὶ ἀποκτῶσι ζωηρότεραν ἔκφρασιν. Οἱ δ' ἀπέχοντες στεροῦνται μὲν τῆς ζωηρότητος ταύτης ἀλλ' ἔχουσι πρᾶξιότητα καὶ γλυκύτητα.

Ἡ ἔκφρασις τοῦ ὀφθαλμοῦ μεταβάλλεται καὶ ἀναλόγως τοῦ βάρους τῆς κόγχης αὐτοῦ.

Οἱ κοῖλοι ὀφθαλμοὶ λαμβάνουσι ἔκφρασιν τινα δυνάμεως διαχυομένην ἐφ' ὅλης τῆς μορφῆς. Ἐκ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τούτου εὐχερῶς διαγιγνώσκεται θερμουργὸς φύσις, εὐαίσθητος καρδία, σταθερὰ θέλησις.

Ἡ προεξοχὴ τοῦ βολβοῦ, ὅταν μὲν ἦ μετρία, καθιστᾷ τὸν ὀφθαλμὸν ζωηρὸν καὶ λαμπρὸν, μεταβάλλει δ' αὐτὸν εἰς ὑαλώδη ὅταν ἦ υπερβολικὴ καὶ παρέχει εἰς τὸ πρόσωπον ποῖαν ἐκπληξὴν καὶ ἀπορίαν, μὴ ἐκδηλοῦσαν εὐφυΐαν.

Ἡ γραμμὴ ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κανθοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἰς τὸν ἕτερον χωροῦσα εἶναι ὀριζοντεία. Ἡ τοιαύτη διάταξις τοῦ ὀφθαλμοῦ μόνον παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ ἀπαντᾷ, δύναται δὲ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐν τῶν διακρινόντων αὐτὸν τῶν ἄλλων ζῴων χαρακτηριστικῶν.

Ἄλλὰ τὸ ὀριζόντεον τοῦτο δὲν εἶναι μαθη-

ματικῶς ἴσον εἰς πάντας, καθόσον συνηθέστατα ἡ γραμμὴ τοῦ ὀφθαλμοῦ κλίνει πρὸς τὴν ῥίνα ἢ πρὸς τοὺς κροτάφους.

Ἡ πρὸς τὴν ῥίνα κλίσις παρέχει εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ζωηρότητα· ἐπειδὴ δὲ ἡ διάταξις αὕτη συμπίπτει σχεδὸν πάντοτε πρὸς ἀνάλογον διεύθυνσιν τῶν ὀφρύων, τῶν βρωθῶνων καὶ τῶν γωνιῶν τοῦ στόματος, ἄτινα ἐκφαίνουσι ἀγγίνοιαν, ἢ πρὸς τὴν ῥίνα κλίσις τοῦ ὀφθαλμοῦ εἶναι γνώρισμα νοημοσύνης.

Ὅταν τούναντίον οἱ ὀφθαλμοὶ κλίνωσι πρὸς τοὺς κροτάφους, ἂν μὲν ἡ κλίσις ἦναι μεγάλη μαρτυροῦσι ἐνδειαν πνεύματος, ἀλλ' ἂν ἦναι μετρία, ἰδίως δὲ ἂν συνοδεύηται ὑπὸ μακρᾶς πτυχῆς τῶν βλεφάρων δεικνύουσι φιληθονίαν, ὁ δὲ ὀφθαλμὸς λαμβάνει ἔκφρασιν ἄκρας ἠδύτητος.

Ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ὀφθαλμῶν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι οἱ μεγάλοι ἐκφαίνουσι εὐφυΐαν, οἱ δὲ μικροὶ σμικρότητα νοημοσύνης· ἀλλὰ τὸ υπερβολικὸν μέγεθος ἀφαιρεῖ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν ἔκφρασιν ταύτην.

Τὸ χρῶμα τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ παραλλάσσει τὰ μέγιστα, ὥστε καὶ ἡ ἔκφρασις αὐτῆς ποικίλλει ὁμοίως.

Οἱ ἀνοικτὸν χρῶμα ἔχοντες ὀφθαλμοὶ εἴτε κυανοὶ εἶναι εἴτε τεφροί, εἴτε πυρροί, μαρτυροῦσιν ἐν γένει εὐστροφίαν μᾶλλον καὶ ζωηρότητα ἢ εὐαίσθησιαν καὶ ἀγγίνοιαν.

Οἱ βαθεὸς χρώματος ὀφθαλμοὶ, κυανοὶ, φαιοί, καστανόχρους, μαῦροι, πράσινοι, εἰσὶ γνώρισμα σφοδρότητος τοῦ αἰσθηματος, σταθερᾶς θελήσεως, βάρους τῶν ἰδεῶν.

Οἱ ἐτερόχρους ὀφθαλμοὶ, ἰδίως δὲ οἱ γλαυκοὶ, οἱ πράσινοι ἅμα καὶ πορτοκαλλόχρους πρὸς τὸ τεφρὸν ἀποκλίνοντες ἢ πρὸς τὸ κυανοῦν ἢ τὸ μέλαν δεικνύουσι ἐκπληκτικὴν εὐαίσθησιαν, ἀκανόνιστον καὶ ἀχαλίνωτον θέλησιν, εὐφυΐαν, ὕψος ἰδεῶν, ἀλλὰ καὶ συνήθως ἀσθένειαν χαρακτήρος.

T.

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἐκ τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως τῶν πέντε δισεκατομμυρίων, τὰ ὁποῖα ἡ ἠττηθεῖσα Γαλλία κατέβαλεν εἰς τὴν Γερμανίαν, 120 ἑκατομμύρια μαρκῶν, ἤτοι 150 ἑκατομμύρια δραχμῶν, κατετέθησαν ἐν ὀχυρῷ τινι πύργῳ παρὰ τῷ Σπανδᾶου, τῷ καλουμένῳ Ἰουλίῳ πύργῳ. Τὰ ἀποτεθησαυρισμένα ἑκατομμύρια ταῦτα εἰσὶν ὠρισμένα νὰ χρησιμεύσωσι ὡς οἱ πρῶτοι καὶ προχειρότατοι πόροι ἐν ἐνδεχομένη τινὶ μεγάλῃ πολεμικῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Γερμανικοῦ κράτους. Φρουρεῖται δ' ὁ πύργος ὡς εἰκός, αὐστηρότατα, καὶ τακτικῶς ἐπιθεωροῦσι τὸν θησαυρὸν δύο ἀνώτεροι οἱ-